

قهوه‌سی

شوالیه نجحت
میش طوفان
دین زمانی فم
در دیار «گلهای» راند.
آتش در ظلمت خورشیدشاه «الکند
واز لیون تا پاریس
در صور اسرافیل دید.
برقله تیره
سرود سرخش را پایی کویید
نمانت
تاخت آورد
از پطرولگراد تا پراگ
وزهایونگ تا هواها
پدر آفتاب افسانه
از گردباد خاکستری
هرچا
کبیریای مشق
به عرض رسید!
جهانبخش
۵۷ فوریه
لویی چهاردهم خود را چنین لقب
داده بود

از دورست تاریخ می‌آید.
.....
چندش را از کاه انباشتند
و در دروازه‌ها به تماساً گذاشتند.
از یونان تا رم
از معادن تا میدان‌های سیریک
زخمها برپیکر دارد
از قفقاز
در قرون سیاه
کف برلب دارد.
می‌آید و نجیب دستاش
زاد و توشن راه اوست.
به یک لحظه امانتش ندادند
آسمان برآویارید
سیل منکش را پکام کشید
طوفان برآورده گرفت
و دشمن
با تیار پاسخانی خود
هرزمان برگشی چشید آراست.

برف تنها وسیله بازی بچه‌ها! مسلماً آنها بخاراط داشتن
این «اسباب بازی» مدیون هیچ یاک از بزرگترها نیستند

دیداری از «قورت داغی» محله‌ای در ۲۳ کیلومتری تهران

مودم «قورت داغی» هیچ چیز ندارند،
حتی قهوه خانه

لحنه‌ها

۲۳ کیلومتر پیاده میروند تا به مدرسه بر لستند...

اهمیت «قورت داغی» برای یاک استحمام
ساده چند کیلومتر پیاده میروند.

باشهای بالله شهربار توده‌های انبوه برف را تا بلندای دیوار خانه‌ها ایشته است. پرپلا از پالای دیواره‌گرین کشیده‌اند و از اینسو چونان ایشاری صامت قدمی بسته‌اند. سرماتا مفرز استخوانها نفوسه میکشد. انتگار از خود می‌گزید و پنهانگاهی گرم می‌پوید. باد همچنان زوزه‌من کشد و پرسینه خانه‌های ذهوار در فلات از یانه می‌زند. سینه‌تپه‌های کا ز آنسوی خانه‌ها امانت کشیده‌اند، زیر سه توپنه باد صاف و هموار شده است. در آسمان، شولا ایبر، برسانه‌های خورشید بسی‌رمه سکنی‌میکنند. هرچند یکجا خورشید از پشت ابرها سر برمن آورد و از چراگاه‌های برقها را وجین میگند.

جاده‌ای از زمین منتهی میگذرد و پیش‌نم، گفتگو آغاز می‌شود.
جاده‌گرگ

دمترین مسئلله، جاده خاک اینجاست که کمترین از زمین منتهی میگردید.

دویلیل پاچش مهیب جاده رامیلید

دیش می‌رود. هنوز ۲۷ کیلومتری از تهران

دور شده‌ایم که سه راه «قلعه حسن خان»

از دور رخ می‌کند. با پیش‌حال راه درازی در

پیش است. پاید جاده لزنده‌ای بازیگوشی می‌گذند. مانند روپان سهید و بلند درمیان خانه‌ها در انتظار سرگ

خانه هارا ترک می‌کنند. اگر یک جاده

کریمی‌تر می‌گذرد، خیالان راحت‌تر

بود. ده روزی است که پاور آزاد از

تیرهای فشاری، برق پیشنهاد کردند.

اما پیش بودن رانی، برپا شد

نفس افراوه است، و گرمه رفتن به قورت-

داغی (کوه گرگ) ممکن نبود.

هروقت هوا برف است در شهر می‌مانند.

چندین بحله را بزمت پشت سر

گذاشتیم که جاده زیرلیزمه میکند.

دو قلوب قورت داغی، درمیان هیمه‌های انبوه

برف گم می‌شود.

بناجار از پشت خانه‌ها به بیراهه میزینم

و در جوار آخرین دیوارهای قورت داغی

سر بزم اوریم. سرمهای هوا نتوانسته

است پیچه‌ها را پند خانه کند.

بیرون آمدند و با گلوله‌های برف

علالت راشنده می‌رفند. ازرس مامور مورشان

می‌شود، اما همچنان بازیگوشند.

دست کم که هر روز فرش کننند به معادن آنسوی

قورت داغی اورازیجای دیگری آورده‌اند.

در کلابن درس می‌گذند. آخر در

قورت داغی ازدستان و درمیان اثری

نیست. می‌گذرد که از ازدواجی، چشم‌انداز

قورت داغی راینگرید، کودکان و نوجوانان

آنکه داشتند و در چشم هایشان

دیگر نشان ازیزیگوش نیست. انتگار

غزده‌اند. شاید به فراغه‌ای غم‌انگیز

خود می‌اندیشند.

فرادهایی که بیایست زیره می‌گذند

آفتاب و زمیرین سرد زستان از میان

خاک و خاشاک فاصله ۸ کیلومتری

قورت داغی. قلمه حسن خان را برای خضور

در کلابن درس می‌گذند. آخر در

قورت داغی ازدستان اثری

نیست. می‌گذرد که از ازدواجی، چشم‌انداز

قورت داغی اورازیجای دیگری آورده‌اند.

و با فریاد جان‌خواش بوقای خود باز

می‌گردند، راحتند. آخر شنا جاده ای

کمی‌گردند، راحتند. آن‌پس بندرت

کشی جرات می‌گردند به ته‌ها از دیگر شود.

امنت که نیست، انتگار هیچ چیز نیست.

می‌گذرد، راحتند. آن‌پس بندرت

شیخ بند و جان صدعاً کودک دا

ستیده می‌گردند، زیر پشت‌های انبوه برف

سدود ماله است.

رفتارهای پیچه‌ها با گونه‌های میش

دستانی گردند دورمیان حلقة می‌برند.

برایان چای داغ می‌آورند. چندنیز از

پیش‌کشان قورت داغ را که امیر افغان

قام نویسی در حزب توده ایران

کارگران و وزیران
هوادر حزب توده ایران که
از در ضلع غربی داشتگاه تهران،
مالنده در حزب ثبات نکند، در شهرستان‌های نیز
ولی در ایام هفته فرست ایکار
نام نویسی آماده است.
متضایان هنگام ثبات نام
از ۷ تا ۱۰ ساعت ۱۱:۳۰ صبح و
کمیته مسکنی حزب توده را
حتماً شناسانه خود را
هرماده داشته باشد.

تو جه!

رفقا و هواداران حزب که
امکاناتی برای فعالیت انتخاباتی
بسود نامزدهای حزب در تهران
شهرستان‌های از دیگر دهند، اطفا همروزه
از ساعت ۹ تا ۱۸ در دیوار خانه
حرج به سعاد انتخاباتی مراجعه
کنند.

نمایشگاه سالروز انقلاب تا ۸ آسفند تمدید شد

اسناد، عکس، پوستر، طرح و نقاشی...

هر راه با نمایش اسلامی، فیلم و...

۲۱ بهمن الی ۸ آسفند

همه روزه از ساعت ۱ صبح الی ۶ بعدازظهر
محل برگزاری، نمایشگاه، بنگرهای دانشکده‌های زیبا
دانشگاه تهران
سازمان جوانان و دانشجویان دمکرات ایران

روزهای یکشنبه: مودم بزبان کردی

هموطنان کرد مقیم تهران میتوانند روزنامه
مودم بزبان کردی را، که روزهای یکشنبه
منشر می‌شود، از کیوسکهای مختلف تهران
دریافت دارند.

لست ساهه اک ها ا منتشر کنند!

نهنی است و بالاتر اذان، با
نمایا کنند؛ زور در مویان دشمن
را شکست داد، دیگر مهارزات
برده؛ در این میان چه حلی از
عنای اب دارد؟ در حقیقت پیش و پیش
تقلاب ناشی از پیش خاص امام
بود که «اصالت‌خورد» را در بیان زده
باشد، همین بر صحیت من شناخت، بن
سام این پیش، پیش و پیش پسر
شمن آذان ایام است که سرمه؟
مع شوند و فارغ از هر نوع
اعاظه کرد؛ همین دلیل است
که امام هر گونه مذاکره‌ای را
می‌شنید کنند، فرنگ‌شمن در مذاکرات
کل انتیاز مهدود تایلک امیاز
گیرد.
جهودی اسلامی، ۲۷ (بهمن)

در
مطبوعات
کشور

اصلات مردم

هر امسان این هیشت اینوندی و ذی
انقلاب ناشی از مذاکرات بنا
جاسوسان آمریکایی و مقامات
سفارت خانه‌ها و فرماندهان و
اعنای دست نشانه شاهزادخان و پوهه
است. دایران میان چین استدلال
می‌شود که اگر چنین مذاکر ائم در
چین یان نبود، تمدداً پیشتری شهید
من شدند و در تجربه این مذاکرات
در کلش میزان کشتهارها تأثیر
بیش از داشته است. پس اینکه

(ازادگان، اول اسفند)

آپت آنڈہ میتلر ۷

ملت کار دانشجویان را تایید می کند

این عمل داشتیجیویان مسلمان پروردخت امام که اتفاق
داده اند توییکده آمریکائی را در سفارت "گروگان
کلخانه" ، این عمل را عمل موجیم تشنیس
بیندازند . در حقیقت خواسته ملت ایران ، ملت
که "حدود سد خوار شیوه" ، حدود مدت خوار
ملزل و شرس و پیشاسته است این همه خسارهای
مادی ، منزلیای مردم را آتش زندگی اموال مسروقه
را آتش زندگی ، ملتی که اینهمه خسارت دیده
اشغال این مرکزی که امش سفارتخانه است
استمال ریبارد همن و سولیوان اینجبارا پایگاه
قیار داده بودند ، برای تقویت رزم طاغوقی ،
حاسک ایران و وسیله جاسوسوس برای سایر
کشورهای جهان سوم پایگاه جاسوسوس برای
جهان سوم) قطعاً این ملت کار داشتیجیویان را
تایید کنده لته ما دامان بیخواست کار به
اینها نکشد ولی متسافنه با آن عملی گسفات
آمریکا در ایران انجام می داد ملت این سفارت

سازمان پیشناه امن انقلاب اسلامی عمان:

- * ملت مسلمان، سلطان قابوس ورئیس را انتخاب نکرد بلکه اندلسستان او را منسوب کرد.
- * سلطان قابوس انتقلایون را ذیر پوش گمونیست و کافر قتل هام مینشد.
- * در نیمه سال ۱۹۷۴ هنری گیسینجر وزیر سایق امور خارجه آمریکا، دیدار پسیار سری از خفار بعمل آورد.
- * قوه مجریه و متنه دو گشور عصمان در اختیار انگلیسی هاست.
- * هنوز فرمائده کل شیریانی و امور گمرگی، شخصی انگلیس اهل است و نامش هی سلطانه میباشد. (جمهوری اسلامی، ۳۰ بهمن)

که شنگ اقلاب اسلامی ماست. به خدا سوگند و قصی بیک طاقوقی از تبعیق ضمانت شامی گیریزد، هزاران زندیده بخت و قصیر و افسرده، باز هم در شقر و دیدشتی و افسر دگی خوش باقی می ماند. همچنان که داداش،
گرچه که عده انان که داداش

که نیستند. گواینکه میزان دقت
اشلاب، گواهی اینکه میزان دقت
دکتر گونوی اجتماعی را پس از
اقلاط به سختی می‌توان اندانه
گرفت اما کوتاه میتوان تکنه علی
را بازگرداند که هیچ کاشی سبلند
نشد. مگر آنکه حق مظلومی در
زیر آن مدفن گشتش و شما پسادگی
می‌توانید درخواهد که پسادگی از
کاخها و قرورت ها که به اشکال
گوناگون بنا شده باید حقوق
مستضعفین را از بین وهن آن بمنون
کشید و اینکار را پرداخته باید

زمان گرفتن حقوق
از دست رفته ۴۰۵

رفع بوده ها و زجر کشیده هاست

اکنون که بن ای نہستین بار
تاریخ تائانہ ایران پہنچان جمہوری
اسلامی پر قرار گئی است زمان
گرفتن حقوق انسان دست گشتمانی فوجی۔
بوده طا وزیر کشیده هاست.
می تو آنند در رہنمگارستان،
پیش می دان، پیچه های کوچک، قیافہ
های تکیید و قیصر را پیویند که سما
وضیں نزاد، سیکار، یا شفیقی،
بادا کنک و نیآدمیں فروشنده.
جناب دادستان محترم، این
محضتھما ما را از درون می خورد،
آنکه سواره است با آنکه پیامدوما
بسیاری غبارا شن شماران رو به
ناهاری دریافت کندو کلدان زندگی
خوش نمایم، این دو چوپانیں این
مشغول نندواید والا آخره پسچوپانی
سواره ها پیاده ها تعادلی پر قرار
باشند، خواستا کنید، با ایکاره

ما خوش بخدا سو نشمنی نداری
چشم پوش شما از طاغوتیان جن این
نتیجه اش نیست که روزی روز پر خیل
پیکارهای قیران و آوارگان افروزد
شود، هر ادراقتلایی من وظیفه شما
است تا به نوبه خود کمک در از

میان ہر داشتن این محتنہا نماگید

**برای مقابله با تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا
تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود**

پل‌ها ازینه رفته بودند، حاصل کار
کشاورزان، هنگارها نمی‌شنبه
نده و کاشته شده زیر آب بود و به
قول استاد انصار خوزستان،
در ناخن‌های اینها مثل اورجیه،
راسته، شفاف آباد و دهات اطراف آن
آن وضع پنکوهای ای بوکه که از ایلا
چیزی جز آب بده نمی‌شد.
و باز همان گفته استاد انصار خوزستان،
«وضع طوری بود گهه امکان
رسانیدن گلهه» به مردم جزاً
طوفق هوا می‌گفتند.
اما امداد هوابین ضعیف بود
و به سیاری تقاضا، هنگامی که دیگر
کمل لازم نبود، کمال رسانیده.
مردم بددهاد و میلهه ضروری از چاله
چادر، چوشک، غذا، موتور و همچو
پخاری و... نیازداشتند و سیاری
از این کالاهای دسترسی نبود، یکی
از امثال اخواز س. گفت:

هر ای کلک دزدان! من هم فریاد نمی‌کنم - باید راهی باشیم
برای کلک دزدان! من هم مرد هم
دستی را می‌گرفتند و هر قله، آنی
را که می‌گواشتند، از محل دور
می‌کردند، اما بی‌ظایده بود. باید
سیلانگان را از خطر دور کرد.
پلاسنه اتومنیل هادست پکار
آفات کشی شدند، آفاینه که نبود.
تشک پارادیگی، دیلوگی نخ نمایند، دیگری
قابلهای...
پس مردی که فریاد می‌نماید،
همه محله را آف پر اگر قفله،
نوه اش را ذینپل گرفت و بود لئک
لنگان راه می‌رفت. زن چوانی که
ازین او می‌آمد، هر اسان کودک
را پاتکا معمولی کرد و پوشش
خود زیلولوی کهنه و چون اغلاعه البدین
را، که از آن آب می‌چکید، حمل
می‌کرد،
رسناتها و محله های آفوان،
خرمشور، آفاجاری، هندیجان،
دشت آزادگان... را سهل گرفته
بود.

پرشده وبالازده بود. دیگر چاهی
ناننه بود، هر چه بود، واتلاق بود
وجه و نهر و گودال، آنیه نبود
خانه بود و دیوار و سقف.

سن افیام مامورین جهاد
سازندگی و سازمان آب رسیدند.
موتور پیمپهای پارسال بسے کار
افتادند و یکی کفت، «آیین چه»
مرهنه است که دلت و لوت بروز خشم
مامن گذارد. تاسیل راهیان الفند
پسپهای آور فرد، آب تعسلیه
می‌شود و بعد باز باز وارد گشی
بعدی حق بود منو لون مملکت
در طول یک سالی که از اقلاب
می‌گذرد، در این مورد چاره
اندیشی جدی می‌گرفتند،
چوانها کارمی کردند و شمار
می‌دادند، کارمی کردند و فریاد
می‌زدند،
ساقحان، اتحاد علیه امیر عالیم
- اتحاد، اتحاد، علیه مستکبرین،
دست ما در کار بود، مردم
بسته فرم بخت و هم اسلام

چلور انقلاب را چشم پنگیریده
حرسال همین صیحت را دادند.

عدهای از مردم بیکار گرفتن
کهک عازم فرمانداری شدند،
اما تا آنها بین سند، مردم خود
دست پارسی یه یکدیگر دادند و با
سطل و دیگر ویل دست به کار
شدند. مردم از تقاطع مختلف بطریق
این محله سازیز شدند. آنها
سطل سطل آب جمع می‌کردند. اما
کجا می‌ریختند، آب آنات را به
حیاط، آب حیاط را به
کوچه و آب کوچه باز می‌هان خانه
دیگری بود. خانهها نسبت به
کوچه‌ها گودتند و همین امر از
پیشرفت کارجلو گیری می‌کرد.

هزوز منو لین نرسیده بودند.
اما آب همچنان حاضر بود. مردم
دروسط خیابانهای اصلی جوی
حرسی کردند تا لائق قسمتی از
آب به وسط خیابان سازیز
شود، اما خیابان هم وضع بهتری
نداشت. باران می‌آمد و می‌آمد
و آنچه آن را باسخکوب نمود، پیل ها
و ریگهای بند جعلهای، مت اس

پل‌ها ازینه رفته بودند، حاصل کار
کشاورزان، هنگارها نمی‌شنبه
نده و کاشته شده زیر آب بود و به
قول استاد انصار خوزستان،
در ناخن‌های اینها مثل اورجیه،
راسته، شفاف آباد و دهات اطراف آن
آن وضع پنکوهای ای بوکه که از ایلا
چیزی جز آب بده نمی‌شد.
و باز همان گفته استاد انصار خوزستان،
«وضع طوری بود گهه امکان
رسانیدن گلهه» به مردم جزاً
طوفق هوا می‌گفتند.
اما امداد هوابین ضعیف بود
و به سیاری تقاضا، هنگامی که دیگر
کمل لازم نبود، کمال رسانیده.
مردم بددهاد و میلهه ضروری از چاله
چادر، چوشک، غذا، موتور و همچو
پخاری و... نیازداشتند و سیاری
از این کالاهای دسترسی نبود، یکی
از امثال اخواز س. گفت:

